

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind depunerea jurământului de credință față de țară de către diplomații trimiși în misiune permanentă în străinătate

Analizând propunerea legislativă privind depunerea jurământului de credință față de țară de către diplomații trimiși în misiune permanentă în străinătate, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.460 din 10.10.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea obligației de depunere a jurământului de credință față de țară de către diplomații trimiși în misiune permanentă în străinătate.

Prin obiectul său de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare.

2. Referitor la categoria de diplomați la care se referă proiectul, observăm în primul rând, că nici din Expunerea de motive și nici din textul proiectului nu rezultă dacă jurământul de credință față de țară urmează să fie depus de către toți **“diplomații trimiși în misiune permanentă în cadrul misiunilor diplomatice ale României în străinătate”**, așa cum se prevede în art.1, sau numai de către ambasadori și consuli generali, cum se menționează în art.2. Din acest punct de vedere apare o lipsă în corelarea celor două texte.

În această privință, considerăm în primul rând că ar trebui ca jurământul de credință să fie depus de către toți diplomații trimiși în misiune, deoarece orice **agent diplomatic** este susceptibil să aibă, la un moment dat în timpul șederii la misiune, calitatea de șef al misiunii diplomatice, cu titlu interimar (însărcinat cu afaceri a.i.), iar un consulat general poate să fie condus și de către un consul.

În fond, orice agent diplomatic (șef de misiune sau membru al personalului diplomatic) desfășoară activitățile politico-diplomatice cu implicații directe asupra statului român. În plus, considerăm că o deosebire de tratament între ambasadori și consuli generali, pe de o parte, și ceilalți diplomați (care trebuie să cunoască problemele importante ale oficiului și să promoveze interesele naționale ale României la fel de bine ca și ambasadorii), nu se justifică, deoarece toți, indiferent de grad, trebuie să-și îndeplinească îndatoririle “cu onoare și fidelitate”.

În al doilea rând, semnalăm faptul că proiectul omite orice referire la alți șefi de misiune (în afară de cei titulari), respectiv însărcinații cu afaceri (*en pied și ad interim*), care ar trebui să depună, de asemenea, jurământ de credință.

Semnalăm și faptul că termenul de misiune diplomatică nu cuprinde și categoria misiunilor permanente și cu atât mai puțin, pe aceea de oficiu consular, fiecare dintre aceste instituții de reprezentare având reglementări specifice, celelalte reprezentanțe neputând fi asimilate cu misiunea diplomatică (așa cum este definită de Convenția de la Viena din 1961 cu privire la relațiile diplomatice).

Pe de altă parte, semnalăm faptul că într-o situație similară cu ambasadorii și consulii generali se află și diplomații trimiși să reprezinte statul român în diverse conferințe sau pentru negocierea de tratate ori de participare într-o organizație internațională (acestea reprezentând cazuri de diplomație **ad-hoc**). De aceea, sugerăm să se examineze dacă nu este cazul ca jurământul de credință și onoare să fie depus de către **toți diplomații**, la încadrarea în Ministerul Afacerilor Externe, urmând ca numai ambasadorii și consulii generali care nu sunt diplomați de carieră să depună jurământul înainte de plecarea la post.

În acest fel, nu s-ar mai face nici o deosebire de tratament între diplomații care sunt trimiși în misiune permanentă și cei trimiși în misiune temporară, sau între aceștia și cei care lucrează în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

3. În ceea ce privește **momentul** depunerii jurământului, va trebui să se țină seama de faptul că refuzul depunerii jurământului (care împiedică plecarea la post) nu trebuie să survină după ce au fost inițiate procedurile oficiale de trimitere - solicitarea agrementului (pentru ambasadori) sau a exequaturului (pentru consuli generali), demers pentru obținerea de vize sau orice altă notificare.

4. Jurământul de credință ar trebui depus în fața autorității care îl trimite pe diplomat, respectiv în fața Președintelui României, a primului-ministru sau a ministrului afacerilor externe, după caz.

5. **La alin.(2) din art.1** expresia – “împiedică deplasarea la post” este neadecvată. Propunem folosirea sintagmei “atrage revocarea numirii la post și anularea deplasării respective”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1361/24.10.2002